

تأثیر بسته مداخلات بهنگام عصب-روانشنختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی

محمد حسینعلی زاده^۱، سalar فرامرزی^۲، احمد عابدی^۳

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

۲. دانشیار روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

۳. دانشیار روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

(تاریخ وصول: ۹۷/۰۹/۲۰ - تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۴/۰۴)

The Effectiveness of Neuropsychological Early Interventions Package on Motor Performance of Children with Developmental Delay

Mohammad Hosseinali1 zadeh¹, *Salar Faramarzi², Ahmad Abedi³

1. Ph.D student in Psychology and Education of Children with Special Needs, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

2. Associate Professor of Psychology and Education of Children with Special Needs, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

3. Associate Professor of Psychology and Education of Children with Special Needs, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

(Received: Dec. 11, 2018 - Accepted: Jun. 25, 2019)

Abstract

Aim : The aim of the present study was to Effectiveness of Neuropsychological Early Interventions Package on Fine and Gross Motor Performance of Children with Developmental Delay. The research method was a pretest-posttest quasi-experimental design with follow-up and control group. The research population consisted of 4-6 year-old children with developmental delay who were under training in kindergartens and preschool centers in Tabriz. The multistage random sampling method was employed in such a way that three regions were selected randomly and from each of them, three kindergartens and pre-school centers were randomly selected. The Developmental screening test (Denver-II) was administered on children for screening, and the number of 30 students with development Motor (Fine and Gross) delays and enjoyed inclusion criteria were randomly selected and divided into two experimental and control groups. Afterwards a 16-session neuropsychological intervention program was performed on the experimental group and the control group did not receive any intervention. Data were analyzed by the repeated measures ANOVA using SPSS- 22. **Findings:** The results indicated that there was a significant difference between the subjects in the experimental group and control group in terms of Fine and Gross performance in post-test and follow up stages ($P < 0.05$). **Conclusion:** As a result, it can be concluded that a neuropsychological interventions package has led to an increase in Fine and Gross Motor performance in children with developmental delays.

Keywords: neuropsychological early interventions, developmental delay, Motor performance

چکیده

مقدمه: پژوهش با هدف بررسی تأثیر بسته مداخلات بهنگام عصب روانشنختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی انجام گرفت. روش: روش پژوهش نیمه آزمایشی و از طرح پیش آزمون پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل استفاده شد. به این منظور با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند و با توجه به ملاک های ورود به پژوهش از بین کودکان ۴ تا ۶ ساله با تأخیر رشدی شهر تبریز که در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ در مهد کودکها و مراکز پیش دبستانی مشغول به تحصیل بودند تعداد ۳۰ کودک انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده و در پژوهش شرکت داده شدند. برای جمع آوری اطلاعات از آزمون غربالگری رشدی DENVER-II که روانی و پایانی آن تأیید شده است، استفاده گردید. داده های به دست آمده با آزمون تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-22 تحلیل شدند. یافته ها: نتایج به دست آمده در متغیرهای حرکتی ظرفی و درشت نشان داد که بین عملکرد آزمودنی های گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس آزمون و پیگیری تفاوت معنی داری وجود دارد ($P < 0.05$). نتیجه گیری: بنابراین می توان نتیجه گرفت که بسته مداخلات بهنگام عصب - روانشنختی منجر به افزایش عملکرد حرکتی ظرفی و درشت در کودکان تاخیر رشدی شده است و از این بسته می توان در توانبخشی و بهبود مهارت های حرکتی کودکان استفاده کرد.

وازگان کلیدی: مداخله بهنگام، عصب - روانشنختی، تاخیر رشدی، عملکرد حرکتی

مقدمه

اعصاب مرکزی تحت تاثیر عوامل بیولوژیک، عوامل دوران بارداری و عوامل محیطی و اجتماعی قرار دارد (امیری، امیرعلی اکبری، ساجدی و همکاران، ۱۳۹۴). یکی از حیطه‌های تاخیر تکاملی کودکان، تاخیر تکاملی در حیطه مهارت‌های حرکتی است. تکامل حرکتی، فرآیندی است که قبل از تولد شروع شده و در سراسر زندگی ادامه دارد. در طور تمامی دوره‌های تکاملی، کودک به نحو اعجاب‌انگیزی تغییرات سریعی را پشت سر می‌گذارد. در ابتدای رشد حرکات خام و نامنظم بوده و همگام با پدیده رشد و پختگی، سامانه حسی و حرکتی به سمت حرکات روان‌تر، مفیدتر و هماهنگ‌تر پیش می‌روند. این پیشرفت علاوه بر پدیده پختگی سامانه‌های زیست‌شناختی و روانشناختی نیز به علت پدیده یادگیری بوجود می‌آید که در نهایت منجر به واکنش حرکتی دقیق و ایجاد مهارت‌های حرکتی می‌شود که در کودکان تاخیر تکاملی حرکتی این اتفاق مطابق با همسالان اتفاق نمی‌افتد (دالوند، دهقان، شمس‌الدینی و همکاران، ۱۳۸۷). حیطه تکامل حرکتی دارای دو بعد حرکتی ظریف و درشت است و تکامل حرکتی ظریف به فعالیت‌هایی گفته می‌شود که نیاز به حرکت‌های کوچکتر با عضلات ریز دارند و بیشتر مربوط به انگشتان می‌شوند و حرکات درشت مربوط به سایر اندام‌های حرکتی است (جعفری، رضائیان، غائبی و همکاران، ۱۳۹۴). حرکت کلید زندگی است و در تمام جنبه‌های زندگی فرد وجود دارد. تغییرات در حوزه حرکتی کودکان سریع‌تر از حیطه‌های رشدی دیگر است. رشد پاسخ‌های رفتاری در کودکان اغلب از نوع حرکتی و عضلانی است و کودک به

با وجود پیشرفت‌های علوم در حیطه کودکان، تاخیر تکاملی هنوز به عنوان یکی از مشکلات نظام بهداشتی حتی در کشورهای توسعه یافته محسوب می‌گردد و بعد از عفوونت‌ها و ترومما شایع‌ترین مشکل در کودکان شناخته می‌شود (ترابی، امیری علی‌اکبری، امیری و همکاران، ۲۰۱۲). تاخیر تکاملی اصطلاحی است که برای کودکانی که خصوصیات برجسته تکاملی که با توجه به سن از آنها انتظار می‌رود را بروز نمی‌دهند، به کار می‌رود و در حیطه‌های حرکتی، شناختی، عاطفی، زبان و اجتماعی قابل توجه است (پترسون^۱، لوستینی^۲ و قائلو^۳، ۲۰۱۱). شیوع این مشکل در جهان یکسان نبوده و حتی در کشورهای پیشرفت‌های هم رقم بالایی دارد و تخمین زده می‌شود حدود ۲۰۰ میلیون کودک در سراسر دنیا از رشد و تکامل مطلوب برخوردار نبوده یا در معرض دستیابی به آن قرار دارند (سلیمانی، ساجدی و اکبری، ۱۳۹۳) شیوع آن در ایران در شهرهای مختلف از ۱۸/۷ تا ۲۲/۵ درصد گزارش شده است (ترابی، امیری علی‌اکبری، امیری و همکاران، ۲۰۱۲؛ سلیمانی، تیموری و بیگلریان، ۲۰۱۳). متأسفانه نیمی از این کودکان تا سینین مدرسه تشخیص داده نمی‌شوند و به تبع آن مورد درمان و مداخله هم قرار نمی‌گیرند (کوثریان، وحیدشاهی، شفاعت و همکاران، ۱۳۸۶). یکی دیگر از مشکلات این حیطه این است که در بسیاری از موارد نمی‌توان یک عامل کاملاً مشخص را علت تاخیر در رشد و تکامل دانست و تکامل سیستم

1. Paterson
2. Iusitini
3. Gao

در پژوهش‌های بسیاری مورد بررسی قرار گرفته است. از جمله پژوهش ساجانی می^۳، مکلا^۴، سالوکورپسی^۵ و همکاران (۲۰۰۱) که در بررسی عملکرد حرکتی و شناختی کودکان نشان دادند عملکرد گروه مداخله به طور معناداری در زمینه حرکتی و شناختی افزایش یافته است. شلدن^۶ و راش^۷ (۲۰۰۱) نیز در پژوهش مشابهی مداخلات بهنگام را روی مهارت‌های حرکتی کودکان با تاخیر رشد حرکتی موثر گزارش کرد. اپچ^۸ (۲۰۰۵) برنامه درمانی - حرکتی خود را به دو گروه از کودکان دارای تاخیر حرکتی آموزش داد و گزارش کرد که برنامه مداخلاتی وی موجب بهبود مهارت‌های جنبشی - حرکتی و کنترل شیء در کودکان تاخیر حرکتی شد. در داخل کشور نیز پژوهش‌هایی صورت گرفته که اثربخشی مداخلات بهنگام را بر مهارت‌های حرکتی کودکان تاخیر رشیدی و تکاملی را به صورت معناداری گزارش کرده‌اند از جمله آنها می‌توان به پژوهش‌های (نظری و فرامرزی، ۱۳۹۶؛ بهادری، خسروشاهی، ۱۳۹۶؛ دهقان، فرامرزی، نادی و همکاران، ۱۳۹۶؛ شاهمیوه اصفهانی، حیدری، عابدی و همکاران، ۱۳۹۲؛ رضاییان، نیکنژاد و مظلوم، ۱۳۹۲ و یارمحمدیان و شفیعی علویجه، ۱۳۹۱) اشاره کرد. بنابراین دوران اولیه کودکی، در زندگی هر فرد، زمان بسیار حساس و مهمی است. برای کودکانی که

کمک رفتارهای حرکتی به درک خود و دنیای اطراف خود دست پیدا می‌کند و این تجارت حرکتی زیربنای یادگیری‌های او را فراهم می‌سازد (بارانک، ۲۰۰۲). همچنین می‌توان گفت تقریباً همه فعالیت‌های روزمره مستلزم رشد مهارت‌های حرکتی فرد است (خلجی، عقدایی و واعظ موسوی، ۱۳۹۵). لذا با توجه به اهمیت مهارت‌های حرکتی در حفظ استقلال کودک و توسعه سایر مهارت‌ها از جمله مهارت‌های خودداری، مهارت‌های زبانی، اجتماعی، و تحصیلی و به طور کلی انطباق فرد با محیط، رشد و تقویت‌های مهارت‌های حرکتی در افراد دارای تاخیر تکاملی ضرورت پیدا می‌کند (احمدی، همتی علمدارلو و شجاعی، ۱۳۹۶). بنابراین توجه به جنبه‌های حرکتی کودکان از مهم‌ترین حوزه‌های رشدی است که توجه متخصصان را جلب کرده است (یارمحمدیان و شفیعی علویجه، ۱۳۹۱).

برای جبران تاخیر در رشد و تحول کودکان تاخیر رشیدی و در کل کودکان با نیازهای خاص و توانمندسازی آنها، برنامه مداخلات بهنگام به ویژه با توجه به مهارت‌های پایه و اساسی عصب روانشناسی، در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است تا آموزش و توانمندسازی را قبل از دبستان شروع کند و مانع از اثرات این تاخیر رشیدی گردد و عبارت است از فراهم‌سازی خدمات آموزشی یا درمانی برای کودکان با تاخیر رشیدی با هدف ارتقاء سطح رشد ذهنی، حرکتی، زبانی و عملکرد اجتماعی (گورالینک^۹، ۱۹۹۱). کارایی برنامه مداخلات بهنگام

3. Sajaniemi
4. Mäkelä
5. Salokorpi
6. Shelden
7. Rush
8. Apache

1. Baranek
2. Guralnick

سالار فرامرزی و همکاران: تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب- روانشناختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی

"پارامتر کترول" برای رشد بیشتر عمل کند، یعنی برخی از فعالیت‌های حرکتی پیش‌نیاز یادگیری سایر عملکردهای رشدی مثل شناختی و اجتماعی است. و تا زمانی که فرد از رشد حرکتی خوبی برخوردار نباشد، نمی‌تواند با محیط اطراف خود به صورت مناسب ارتباط برقرار کند و در نتیجه این امر، سایر جنبه‌های رشد او نیز به تعویق می‌افتد (شاهمیوه اصفهانی، حیدری، عابدی و همکاران، ۱۳۹۲). بنابراین همانطور که ذکر گردید با توجه به اهمیت مهارت‌های روانی - حرکتی در شکل‌گیری و رشد سایر عملکردهای رشدی، یادگیری و مهارت‌های زندگی ، کودکان با تاخیر رشدی در مهارت‌های روانی - حرکتی نیازمند تشخیص و مداخله زودهنگام هستند تا هم سن بحرانی تقویت مهارت‌ها را از دست ندهند و هم مهارت‌های پیش‌نیاز لازم برای موفقیت در آینده را فرا بگیرند. از سویی دیگر اهمیت مداخلات بهنگام به ویژه برای کودکان پیش از دبستان و انعطاف‌پذیری مغز کودکان در این سنین و آمادگی برای یادگیری بیشتر نیز مورد بحث قرار گرفت. بنابراین شناسایی زود هنگام کودکان دچار تاخیر تکاملی روانی- حرکتی و یا کودکانی که در مراحل اولیه تاخیر رشدی یا تکاملی قرار دارند و فراهم نمودن مداخلات بهنگام عصب - روانشناختی و در واقع پیشگیری از اثرات و معلویت‌های ناشی از این تاخیر رشدی بسیار ضروری است. پس با در نظر گرفتن شواهد موجود در زمینه اهمیت مفهوم مداخلات بهنگام عصب روانشناختی و اهمیت و اثرات تاخیر در مهارت‌های روانی حرکتی، استباط

نیازهای ویژه‌ای دارند، این دوره اهمیتی اساسی و حیاتی دارد. روند پیشرفت و عمیق‌تر شدن نیازهای ویژه و ایجاد محدودیت‌ها از یکسو و از دست رفتن فرصت‌های طلایی از سوی دیگر، دو رخداد هم‌زمان هستند که در صورت عدم‌داخله مناسب به تدریج موجب تحلیل توانایی فرد و تحمل بیشتر ناتوانی به او می‌شود (اصغری نکاح، ۱۳۸۶). در سینین اولیه دستگاه عصبی از شکل‌پذیری بیشتر و اندام‌های حسی و حرکتی از انعطاف‌پذیری بالاتری برخوردارند و به تحریک‌ها و تقویت‌ها محیطی و به فعالیت‌های ترمیم، تقویت و یکپارچه‌سازی، با سهولت و سرعت بیشتری پاسخ می‌دهند؛ بنابراین مداخله جهت افزایش توانایی و از پیشرفت ناتوانی امکان‌پذیرتر و ثمریخشن‌تر است (نوبراون^۱، ۲۰۱۱). لذا مشکلات حرکتی در کودکان تاخیر رشدی باعث می‌شود تا نتوانند به خوبی از عهده فعالیت‌های زندگی روزمره خود برآیند. فعالیت‌های زندگی به فعالیت‌هایی اطلاق می‌شود که فرد برای مراقبت از بدن خود و انجام کارهای روزمره می‌پردازد (لتس^۲ و بوش^۳، ۲۰۰۵). تقریباً همه فعالیت‌های زندگی روزمره مستلزم رشد و تحول مهارت‌های حرکتی است و مهارت حرکتی به عنوان پایه برای سایر مهارت‌ها محسوب می‌شود (نوری و افروز، ۱۳۸۹). در همین راستا بوشنل^۴ و بودرنو^۵ (۲۰۰۸) بیان می-می‌کنند که رشد حرکتی ممکن است به عنوان

-
1. Nutbrown
 2. Letts
 3. Bosch
 4. Bushnell
 5. Boudreau

دارای تاخیر در رشد حرکتی (ظریف و درشت)، بودند و ملاک‌های ورود به پژوهش را داشتند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایدهی شدند. سپس اجرای برنامه مداخلاتی عصب- روانشنختی به مدت ۱۶ جلسه بر روی گروه آزمایش انجام گرفت و گروه کنترل نیز هیچگونه مداخله‌ای دریافت نکردند. در این پژوهش به منظور سنجش اثر بخشی مداخلات بهنگام عصب روانشنختی در مدت طولانی‌تر، مطالعه پیگیری^۱

نیز پس از گذشت دو ماه صورت پذیرفت. ابتدا به منظور تدوین چارچوب مفهومی بسته عصب روانشنختی پیشینه علمی مورد مطالعه قرار گرفت و عناصر و مؤلفه‌های اصلی مرتبط شناسایی شد. سپس مؤلفه‌ها و عوامل مؤثر در بهبود عملکردهای رشدی استخراج شد. روش تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی تحقیق به کار گرفته شده برای تدوین چارچوب مفهومی از نوع تحلیل مضمون^۲ بر مبنای رویکرد قیاسی^۳(مبتنی بر نظریه) بود. تحلیل مضمون یکی از روش‌های کارآمد تحلیل کیفی است (هولووی و تودرس،^۴ ۲۰۰۳). این روش فرایندی برای تحلیل داده‌های متنی است و داده‌های پراکنده و متنوع را به داده‌هایی غنی و تفضیلی تبدیل می‌کند (کینگ و هورکس،^۵ ۲۰۱۰). بنابراین از تحلیل مضمون برای شناسایی و استخراج مؤلفه‌های عصب- روان‌شنختی عملکردهای رشدی استفاده شد.

می‌شود مداخلات بهنگام عصب روانشنختی کودک محور که به صورت بازی‌های جذاب طراحی شده است بر عملکرد روانی - حرکتی کودکان تاخیر رشدی تاثیر مثبت داشته باشد. از این‌رو مساله پژوهش این است که آیا بسته مداخلات بهنگام عصب روانشنختی کودک محور برای تقویت عملکرد روانی - حرکتی کودکان تاخیر رشدی موثر بوده یا خیر؟

روش

با توجه به هدف کلی پژوهش از دو روش پژوهشی استفاده شد، یکی روش کیفی برای ساخت بسته مداخلات بهنگام عصب - روانشنختی و دیگری روش کمی برای بررسی تأثیر مداخلات بهنگام عصب - روانشنختی. بنابر این در بخش کیفی روش پژوهش از نوع تحلیل مضمون بود. و در بخش کمی نیز روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل و دوره پیگیری بود.

در بخش کمی جمعیت مورد مطالعه پژوهش حاضر را کلیه کودکان ۴ تا ۶ ساله تشکیل می‌دهند که در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ در مهد کودک‌ها و مراکز پیش‌دبستانی شهر تبریز مشغول بودند. روش نمونه‌گیری این پژوهش به صورت در دسترس بود. بدین صورت که پس از مراجعة به سازمان بهزیستی استان آذربایجان شرقی و بعد از آن بهزیستی شهرستان تبریز و کسب مجوز، سه مرکز مهد کودک و پیش‌دبستانی انتخاب شدند. سپس به منظور غربالگری، آزمون غربالگری رشدی دنور - ۲، از کودکان به عمل آمد و تعداد ۳۰ نفر از افرادی که

-
1. Follow-up
 2. Theme
 3. Comparative approach
 4. Holloway & Todres
 5. King & Horrocks

جلسه بعدی مداخله در راستای مولفه اصلی مهارت‌های روانی حرکتی (مولفه‌های فرعی: مهارت‌های حرکتی ظریف، مهارت‌های حرکتی درشت و هماهنگی چشم و دست) و ۴ جلسه اخر مداخله در راستای مولفه اصلی کارکردهای اجرابی (مولفه‌های فرعی: بازداری پاسخ، خودبازبینی، حل مساله و برنامه‌ریزی و سازماندهی) صورت پذیرفت. در ابتدای جلسات نیز به ویژه جلسات مربوط به یک مولفه اصلی خاص به مدت ۱۵ دقیقه به مرور تمرینات جلسه قبلی پرداخته می‌شد و تعداد افراد نیز متناسب با نوع مولفه و تمرین بعضاً گروهی و متشكل از چند کودک و بعضاً به صورت انفرادی بود. در پایان مداخله از گروه آزمایش و کنترل پس آزمون گرفته شد و دو ماه بعد از آن آزمون جهت پیگیری به عمل آمد و در نهایت داده‌های به دست آمد.

لازم به ذکر است که برای تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده از روش‌های آماری توصیفی میانگین، انحراف معیار و واریانس استفاده شد و به منظور بررسی فرضیه‌های پژوهش از روش آماری SPSS- اندازه‌گیری مکرر با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS- 22 استفاده گردید.

به منظور بررسی روایی محتوا، بسته مداخلاتی توسط چند نفر از متخصصان این حوزه مورد بازبینی قرار گرفت، پیشنهادهای متخصصان اعمال گردید و اشکالات گرفته شده مرتفع شد و در نهایت به منظور اصلاح نهایی و متناسبسازی آن با ویژگی‌های کودکان تاخیر رشدی و وقوف بر مشکلات احتمالی پیش‌بینی نشده بسته مداخلاتی بر روی ۶ نفر از کودکان (۳ نفر تاخیر رشدی و ۳ نفر عادی) اجرا شد و فرم نهایی با توجه به نظر اساتید با روایی بالا انتخاب و آماده اجرا برای جلسات آموزشی شد و در نهایت ضریب^۱ CVR که ضریبی از روایی محتواست برابر با ۰/۷۸ محسوبه گردید. همچنین قابل ذکر است اجرای این بسته مداخلاتی به صورت بازی است و مهارت‌های عصب- روانشناختی از جمله مهارت‌های زبانی، شناختی (توجه، حافظه و ...) و روانی- حرکتی را دربر دارد.

در این پژوهش ۵ مولفه اصلی برنامه مداخلاتی عصب- روانشناختی کودک محور طی ۱۶ جلسه آموزشی ۲ ساعته، ۲ بار در هفته و در فصل پاییز به مدت دو ماه به گروه آزمایش آموزش داده شد. ۴ جلسه اول مداخله در راستای مولفه اصلی عملکرد زبانی (مولفه‌های فرعی: دریافتی و بیانی)، ۲ جلسه بعدی مداخله در راستای مولفه اصلی توجه (مولفه‌های فرعی: توجه مرکز، توجه انتخابی، توجه پایدار و توجه تقسیم شده)، ۲ جلسه بعدی مداخله در راستای مولفه اصلی حافظه (مولفه‌های فرعی: حافظه فعال، حافظه بینایی، حافظه شنیداری)، ۴

1. Content Validity Ratio

جدول ۱. خلاصه برنامه مداخلاتی و تعداد جلسات

جلسات	مولفه	اهداف	تمرین‌ها و محتوا
۱	زبان	تقویت زبان دریافتی	خواندن داستانی از کتاب برای کودک و تعریف آن از زبان خود کودک، بازی تشت آب یا وان آب
دوم	زبان	تقویت زبان دریافتی	انجام تمرینات بازی ریتمیک و قافیه‌دار و تمرین خواندن دیالوگی در چهار مرحله تفصیل، ارزیابی، انگیزش، تفصیل و تکرار
سوم	زبان	تقویت زبان بیانی	انجام بازی تکمیل کردن داستان ناتمام و همچنین صحبت کردن پنگ پنگی
چهارم	زبان	تقویت زبان بیانی	انجام تمرین‌های بازی‌های تفاوت‌ها و شباهت‌ها، بازی مقولات، پیداکردن مشکل داستان، ضبط کردن صدا، مرور فیلم و ...
پنجم	توجه	توجه متمرکز و انتخابی	انجام تمرین با تصاویر یا کارت‌های شلوغ، توصیف عروسک و نقاشی
ششم	توجه	توجه پایدار و تقسیم شده	بازی فوت کردن شمع و در ادامه آن انجام برخی کارهای اضافی به همراه فوت کردن شمع، بازی لیوان آب و مسیر دارای پیچ و خم
هفتم	حافظه	حافظه فعال	بازی گوش کردن به کلمات و تکرار آن، انتخاب تعداد کلمات براساس میزان رشد شناختی کودک و تکرار و افزایش آن، اجرای معکوس تمرین قبلی، اجرای همزمان کلمه و عدد،
هشتم	حافظه	حافظه بینایی و شنیداری	بازی تصاویر مرکب، بخارطه‌سپاری و گفتن از حفظ، انجام بازی راز، بازی تکه‌های بادکنک و قرقفر، بازی پخش صدای مختلف و بازی قوطی‌های جبویات و ...
نهم	روانی-حرکتی	مهارت‌های حرکتی ظرفی	درست کردن دانه‌های تسبیح و نخ کردن آنها با گل، ترکیب جبویات و جدا کردن از هم، باز و بسته کردن ذکه‌های لباس، کار با پول خرد،
دهم	روانی-حرکتی	مهارت‌های حرکتی ظرفی و درشت	بازی آب با اسفنج یا ابر، پاک کردن جبویات، بازی انبرک و تیکه‌های ریز، بازی پازل‌های توازن با استفاده از مقوا، بازی لاستیک و تیوب
یازدهم	روانی-حرکتی	مهارت‌های حرکتی درشت	انجام بازی چاپای‌ها، بازی الگوی خزیدن با استفاده از ۱۲ مریع برای جای زانو و ۱۲ مریع برای جای دستی، بازی دوربین دوچشمی،
دوازدهم	روانی-حرکتی	هماهنگی-چشمی	انجام بازی دوربین دوچشمی و مسیر پیچ‌دار، انجام بازی با چوب برای حفظ تعادل چوب روی دست، انجام بازی بادکنک و زدن ضربه در حالت‌های مختلف نشسته، ایستاده و درازکش، بازی حباب‌سازی با استفاده از کف، بازی شمع و تفنگ آپاش و تمرین بازی یه قل دو قل در حد توان کودکان
سیزدهم	کارکردهای اجرایی	بازداری پاسخ	بازی چشم در چشم، بازداری از پاسخ: مریبی به کودکان یاد می‌دهد هنگامی که برخی از عالیم از طرف او صادر می‌شود هیچ کاری انجام ندهد و ساكت بنشیند و در برخی عالیم دست خود را تکان دهد و بازی بشین پاشو به صورت مستقیم و معکوس و بازی چشم در چشم و ساختن برج
چهاردهم	کارکردهای اجرایی	خوب‌بازبینی	به کودکان یاد داده می‌شود که برای انجام تکالیف مختلف مانند نقاشی، خمیربازی و ... به چه ابزاری نیاز هست و در ضمن آنها باید وسایل خود را بازبینی کنند. / بیان مشکل ناشی از خرابی دو چرخه و سایر اسباب بازی‌ها
پانزدهم	کارکردهای اجرایی	حل مساله	آموزش روش FAST: (توقف کن و فکر کن مشکل چیست؟ راه حل را پیدا کن، راه حل مناسب را پیدا و انتخاب کن و در جهت اجرای آن تلاش کن) بازی داستان آداب و رسوم، آموزش رعایت نوبت در ساختن برج با استفاده از ۱۲ قطعه که یک در میان توسط کودک و مریب گذاشته شوند.
شانزدهم	کارکردهای اجرایی	برنامه‌ریزی و سازماندهی	رساندن خرگوش به هریچ، حرکت دادن مداد بین دو خط که به تدریج تنگتر می‌شوند. / چیدن توبه‌های رنگی مانند مریبی، بازی با کارت‌های تیزبین. / ساختن برج: به کودکان آموزش داده می‌شود مطابق الگوها به ساختن برج با اقدام کند. خوب به تصاویر نگاه و درباره آنها فکر کنند سپس آنها را طراحی کنند.

سالار فرامرزی و همکاران: تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب- روانشناختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی

جهادیان سروستانی و شفیع‌نیا^۱ (۱۳۹۰) پایابی آزمون به کمک روش بازآزمایی را ۰/۹۸ گزارش نموده است. علاوه بر این در مطالعه فرانکن برگ^۲ (۱۹۷۱) مقدار آن ۰/۹۰ گزارش شده است، ضمن اینکه مقادیر ارائه شده توسط بریانت، دیویس و نیوکم^۳ (۱۹۷۶)، دویمالاز^۴ (۱۹۹۸)، چن، لی و چاین^۵ (۲۰۰۳) و مقدار پایابی ارائه شده توسط سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۶) در سطح مطلوبی گزارش شده و بیانگر این است که این مقیاس در طول زمان دارای ثبات است و کمتر دستخوش متغیرهای محیطی می‌شود. همچنین روابی آزمون در مطالعه پسند، خلجمی، کاظم نژاد و عرب عامری^۶ (۱۳۸۷)، مغیثی^۷ (۱۳۷۸)، فرانکن برگ^۸ (۱۹۷۱)، بریانت، دیویس و نیوکم^۹ (۱۹۷۶)، ائدا^{۱۰} (۱۹۷۸)، دویمالاز^{۱۱} (۱۹۹۸)، چن، لی و چاین^{۱۲} (۲۰۰۳)، ویستر^{۱۳} (۲۰۰۵) و سازمان بهداشت جهانی در سطح قابل قبولی گزارش شده است.

یافه‌ها

این بخش با هدف بررسی میزان دستیابی به اهداف مد نظر در پژوهش، به تحلیل و آزمون فرضیه‌های پژوهش پرداخته شده است. در ابتدا با استفاده از روش آمار توصیفی، نتایج داده‌های به دست آمده از متغیرها توصیف شده‌اند. میانگین و انحراف معیار عملکرد حرکتی ظرفی و درشت کودکان در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در گروه‌های آزمایش و شاهد در جدول ۲ ارائه شده است.

در این پژوهش از ابزار ذیل استفاده شد:

آزمون غربالگری رشدی DENVER-II: آزمون غربالگری رشدی دنور اولین بار در سال ۱۹۷۶ با هدف بررسی تأخیرهای رشدی کودکان استانداردسازی و متشر شد. این آزمون برای ارزیابی چندین جنبه از رشد کودک طراحی شده است. آزمون DENVER یکی از رایج‌ترین ابزارهای غربالگری مورد استفاده برای کودکان از دو هفتگی تا ۶ سال و ۴ ماه بود که بیش از ۵۰ میلیون کودک در سطح دنیا بوسیله آن مورد ارزیابی تاخیرهای رشدی قرار گرفته‌اند. در اوایل ۱۹۹۰، آزمون DENVER دستخوش اصلاح و بازبینی قبل ملاحظه‌ای گردید و مجدداً بر روی ۲۰۹۶ کودک از کل ایالت کلرادو در امریکا استانداردسازی شد و از آن به بعد این آزمون DENVER اصلاح شده، آزمون DENVER-II نام گرفت. آزمون DENVER-II همانند آزمون DENVER شامل مجموعه مواردی است که بوسیله مشاهده، گزارش والدین یا آزمون مستقیم از کودک ارزیابی می‌شوند (فرانکن برگ و دادز، ۱۹۹۰). این آزمون شامل چهار حیطه مهارت‌های حرکتی درشت، مهارت‌های حرکتی ظرفی، مهارت‌های زبانی و مهارت‌های فردی اجتماعی است. کل آزمون را ۱۲۵ ماده تشکیل داده است که برای هر حیطه بدین صورت است: حیطه فردی-اجتماعی (۲۵ ماده)، حیطه زبانی (۳۹ ماده)، حیطه حرکات ظرفی (۲۹ ماده) و حیطه حرکات درشت (۳۲ ماده). در پژوهش حاضر برای ارزیابی مهارت‌های حرکتی درشت و ظرفی از این آزمون استفاده شده است. پایابی آزمون غربالگری رشدی دنور برای حرکات ظرفی و درشت در مطالعه پسند، خلجمی، کاظم نژاد و عرب عامری^۶ (۱۳۸۷)، ۰/۹۱ گزارش شده است، ضمن اینکه

-
1. Frankenburg
 2. Bryant, Davies & Newcombe
 3. Duimazlar
 4. Chen, Li & Chien
 5. Oeda
 6. Webster

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار عملکرد حرکتی (ظریف و درشت) در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در دو گروه آزمایش و شاهد

پیگیری		پس آزمون		پیش آزمون		گروه‌ها	متغیرها
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین		
۰/۹۶	۸/۰۶	۱/۰۹	۷/۹۳	۱/۱۲	۶/۵۳	آزمایش	ظریف
۰/۹۸	۷/۶۰	۰/۸۲	۷/۴۰	۰/۹۹	۶/۸۶	شاهد	
۱/۰۹	۹/۲۶	۱/۲۷	۹/۰۶	۱/۱۲	۷/۶۰	آزمایش	درشت
۱/۲۴	۷/۸۶	۱/۱۲	۷/۴۶	۱/۳۵	۷/۱۳	شاهد	

بررسی قرار گرفت. یکی از پیش‌فرض‌های آزمون‌های پارامتریک برای مقایسه میانگین‌ها، فرض نرمال بودن توزیع نمرات گروه‌های نمونه در جامعه بود که برای این مفروضه از آزمون Shapiro-Wilk استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ ارائه شده است.

نتایج جداول ۲ و مرور یافته‌های توصیفی و مقایسه میانگین نمره‌ها در مرحله پس آزمون و پیگیری نشان داد در متغیرهای وابسته، گروه آزمایش با گروه شاهد تفاوت‌هایی دارد. به منظور بررسی معنی‌داری تغییرات، ابتدا پیش‌فرض‌های استفاده از آزمون‌های پارامتریک مورد

جدول ۳. آزمون Shapiro-Wilk برای پیش‌فرض نرمال بودن توزیع نمرات گروه‌های نمونه در جامعه

معنی‌داری	درجه آزادی	آماره	گروه	متغیرها
۰/۱۱۳	۱۵	۰/۹۰۵	آزمایش	ظریف
۰/۱۵۶	۱۵	۰/۹۱۴	شاهد	
۰/۰۷۲	۱۵	۰/۸۹۲	آزمایش	درشت
۰/۰۵۷	۱۵	۰/۸۸۵	شاهد	

آزمایش، از متغیر زمان نیز استفاده شد، روش تحلیل واریانس دو طرفه با یک عامل مکرر برای تحلیل داده‌ها به کار رفت که در این روش از آزمون Mauchly برای بررسی کرویت (همسانی ماتریس کواریانس) استفاده شد.

نتایج جدول ۳ بیانگر آن بود که سطح معنی‌داری عملکرد حرکتی ظریف و درشت از $0/05$ بیشتر بود که این امر بیانگر نرمال بودن توزیع داده‌ها در این متغیرها است. از آنجا که علاوه بر اعمال مداخله برای گروه

جدول ۴. آزمون Mauchly برای بررسی کرویت واریانس درون‌گروهی

روش تخمینی Greenhouse-Geisser	سطح معناداری	Df	X^2 تقریبی	آماره Mauchly	متغیرها
-	۰/۲۱۱	۲	۳/۱۰	۰/۸۹۱	ظریف
۰/۷۰۲	۰/۰۰۱	۲	۱۴/۸۸	۰/۰۵۷۶	درشت

نتایج آزمون Mauchly بیانگر آن است فرض کرویت برای متغیر مهارت‌های حرکتی ظریف برقرار است ($P < 0.05$). اما برای متغیر مهارت‌های حرکتی درشت این فرض برقرار نیست ($P > 0.05$). برای متغیر حرکتی درشت جهت استفاده از آزمون F از روش تخمینی

نتایج آزمون Greenhouse-Geisser استفاده شد. پس از بررسی نرمال بودن و یکنواختی کواریانس‌ها، به تحلیل دو طرفه با یک عامل اندازه‌گیری مکرر در گروه آزمایش و شاهد در سه مرحله پیش‌آزمون، پس آزمون و پیگیری پرداخته شد که نتایج در ادامه ارائه شده است.

سالار فرامرزی و همکاران: تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب-روانشناختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی

جدول ۵. اثرات بین آزمودنی حاصل از تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر بر روی میانگین متغیرهای در گروه شاهد و آزمایش

متغیر	منبع تغییرات	SS	Df	MS	F	P	متغیر اتا
ظریف	Sphericity assumed	۱۹/۲۶	۱	۱۹/۲۶	۲۶/۵۳	۰/۰۰۱	۰/۴۸
درشت	Greenhouse-geisser	۲۱/۶۰	۱	۲۱/۶۰	۳۳/۳۵	۰/۰۰۱	۰/۵۴

در سطح 0.05 تفاوت معنی داری را بین گروه های آزمایش و شاهده نشان می دهد.

بر اساس جدول ۵ می توان چنین گفت که در متغیر عملکرد حرکتی (ظریف و درشت) مقدار F مشاهده شده

جدول ۶. اثرات درون آزمودنی حاصل از تحلیل واریانس بر روی میانگین متغیرها در گروه آزمایش و شاهد

P	F	MS	df	SS	منبع	متغیر
۰/۰۰۱	۲۰/۴۸	۱۱/۲۳	۲	۲۲/۴۶	زمان	ظریف
۰/۰۰۱	۳/۱۸	۱/۷۴	۲	۳/۴۸	زمان × گروه	
	۰/۵۴۸	۵۶		۳۰/۷۱	خطا	
۰/۰۰۱	۲۳/۰۳	۱۶/۶۵	۱/۴۰	۲۳/۴۰	زمان	درشت
۰/۰۱۶	۵/۴۰	۳/۹۰	۱/۴۰	۵/۴۸	زمان × گروه	
	۰/۷۲۳	۳۹/۷۳		۲۸/۴۴	خطا	

گروه آزمایش و شاهد در سه مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری، در هر دو مولفه از آزمون های تعقیبی استفاده شد (جدول ۷).

همچنین بر اساس جدول ۶ در متغیر عملکرد حرکتی (ظریف و درشت) اثر تعامل زمان در گروه معنی دار بود ($P < 0.05$). بر این اساس، بعد از معنی داری تفاوت ها در

جدول ۷. نتایج آزمون تعقیبی (LSD) بین گروه آزمایش و شاهد بر میانگین متغیرها

مرحله	A	مرحله	B	اختلاف میانگین	انحراف معیار	سطح معنی داری
پیش آزمون	پس آزمون			-۰/۹۶۷	۰/۱۸۰	۰/۰۰۱
	پیگیری			-۱/۱۳	۰/۲۲۰	۰/۰۰۱
	پس آزمون			-۰/۱۶۷	۰/۱۶۹	۱/۰۰۰
پیش آزمون	پس آزمون			-۰/۹۰۰	۰/۲۱۶	۰/۰۰۱
	پیگیری			-۱/۲۰۰	۰/۲۰۸	۰/۰۰۰
	پس آزمون			-۰/۳۰۰	۰/۱۰۹	۰/۰۳۱

درشت بین مرحله پس آزمون و پیگیری تفاوت معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$).

بحث و تبجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب-روانشناختی کودک محور بر عملکرد حرکتی ظرف و درشت کودکان تاخیر رشدی انجام

بر اساس نتایج جدول ۷ می توان گفت در متغیر عملکرد حرکتی ظرف و درشت، بین مرحله پیش آزمون با مرحله پس آزمون و پیگیری تفاوت معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). بین مرحله پس آزمون و پیگیری نیز در متغیرهای عملکرد حرکتی ظرف تفاوت معنی داری وجود نداشت ($P > 0.05$). و در نهایت در متغیر عملکرد حرکتی

همسالان و عدم شرکت در بازی‌های گروهی است به طوری که بدون مداخلات منظم و هدفمند بازتوانی، نمی‌توان بر تاخیر حرکتی فائق شد. در این راستا ویشر و همکارانش در مطالعه خود ۱۲۵ کودک را توسط آزمون مهارت‌های حرکتی (ABC5) مورد بررسی قرار داده و بیان داشتند که کودکان تاخیر رشدی کمتر در اجتماع مورد پذیرش واقع شده و کمتر در بازی‌های همسالان شرکت داده می‌شوند. در نتیجه کمبود تجربیات مهارت‌های باعث ایجاد و تقویت ضعف در مهارت‌های حرکتی این دسته از کودکان می‌شود (ameratunga^۶، جان استون^۷ و برنز^۸). (۲۰۰۴).

از سوی دیگر با توجه به بسته مداخلاتی متشکل از مهارت‌های عصب‌روانشناسی می‌توان اظهار نظر کرد که این مهارت‌ها نقش مهمی در تعامل به هم داشته و در بهبود و تقویت یکدیگر مؤثر هستند. برای مثال کارکردهای اجرایی در هدف‌دار بودن حرکت و به بیان دیگر در کنترل حرکت نقش اساسی دارد. همچنین مهارت‌های حرکتی به ویژه مهارت‌های حرکتی ظریف مستلزم سطوحی از فعالیت‌های حوزه شناختی است (عباسی کقد و ابراهیم‌پور، ۱۳۹۶) بنابراین وجود مشکلات قبل توجه در تاخیر حرکتی از جمله مهارت‌های حرکتی ظریف و درشت می‌تواند از کارکردهای اجرایی و در کل حیطه شناخت تاثیر پذیرد (ameratunga⁶، جان استون و برنز، ۲۰۰۴)، که در پژوهش حاضر سعی شده از مهارت‌های عصب روانشناسی از جمله کارکردهای اجرایی به کودکان آموزش داده شده است.

گرفت. نتایج حاصل در متغیر اول پژوهش یعنی عملکرد حرکتی ظریف نشان داد که بین آزمودنی‌های گروه آزمایش و کنترل از نظر عملکرد حرکتی طریف در مرحله پس‌آزمون و پیگیری تفاوت معنی‌داری وجود دارد. با توجه به این نتایج می‌توان گفت که که بسته مداخلات بهنگام عصب – روانشناسی کودک محور منجر به افزایش عملکرد حرکتی ظریف در کودکان تاخیر رشدی شده است و این اثربخشی در پیگیری دو ماهه نیز ادامه داشته است. نتیجه به دست آمده در این بخش با پژوهش‌های ساجانی‌می و همکاران (۲۰۰۱) شلدن (۲۰۰۱) و اپیچ (۲۰۰۵)، آپرو و همکاران (۲۰۰۹) و ساگدن و پیمبرز (۲۰۱۰) و فرهات^۱، مسمودی^۲، حصیری^۳ و همکاران (۲۰۱۵). مورتون^۴ (۲۰۱۵) و در داخل کشور نیز با پژوهش‌های نظری و فرامرزی (۱۳۹۶)، بهادری خسروشاهی (۱۳۹۶)، دهقان و همکاران (۱۳۹۶)، شاممیوه اصفهانی و همکاران (۱۳۹۲)، و یارمحمدیان و شفیعی علوبیجه (۱۳۹۱) همسو بود.

در تبیین این اثربخشی می‌توان گفت با نگاهی اجمالی به سن آزمودنی‌ها در پژوهش‌های مختلف می‌توان دریافت که رشد جسمانی، عاطفی و شناختی در سنین قبل از دبستان نسبت به سال‌های بعد از آن از سرعت بیشتری برخوردار است و قابلیت اصلاح‌پذیری این کودکان بالاست. به گونه‌ای که ارائه مداخلات حرکتی منظم اهمیت فراوانی در این دوره دارد. اما به نظر می‌رسد یکی از دلائل افزایش تاخیر حرکتی این کودکان (با توجه به تفاوت در رشد شناختی و حرکتی) تعامل کمتر این افراد با

5. Assessment Battery for Children
6. Ameratunga
7. Johnston
8. Burns

1. Farhat
2. Masmoudi
3. Hsairi
4. Morton

سالار فرامرزی و همکاران: تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب- روانشناختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی

روانی - حرکتی و اجتماعی) بر عملکرد حرکتی ظریف و درشت کودکان با تأخیر رشدی موثر است.

اگر چه این پژوهش با محدودیتهایی از جمله انجام پژوهش در یک بازه زمانی محدود، استفاده از یک ابزار برای سنجش تأخیرهای رشدی کودکان، حجم کم نمونه پژوهشی و استفاده از بسته مداخلاتی محقق ساخته مواجه بوده است که تعیین نتایج پژوهش را با مشکل رویرو می‌سازد ولی با توجه به نتایج مثبت حاصل از این پژوهش مبنی اثربخشی مداخلات بهنگام عصب - روانشناختی بر عملکرد حرکتی ظریف و درشت کودکان دچار تأخیر رشدی، پیشنهاد می‌شود از نتایج پژوهش با بهره‌گیری از امکانات موجود، در مراکز آموزشی کودکان با نیازهای خاص، مراکز مشاوره تخصصی کودکان استثنایی استفاده گردد. هم چنین با آموزش این بسته مداخلاتی به مریان مهدها و مراکز پیش‌دبستانی و همچنین والدین این کودکان به ارتقا عملکردهای رشدی کودکان کمک نمایند. در این پژوهش مرامنامه اخلاقی رعایت شده است. از جمله والدین از مشارکت فرزندانشان در پژوهش آگاهی داشته و رضایت کنی خود را اعلام نمودند. همچنین این پژوهش تأثیرات سوئی بر روند زندگی کودکان نگداشته و سعی شد تا از هرگونه آسیب ناشی از اجرای پژوهش بر روند رشدی و آموزشی کودکان پیشگیری شود.

در تبیین دیگر می‌توان به نظریه سیستم‌های پویا^۱ اشاره کرد. براساس این دیدگاه، رشد مهارت‌های حرکتی، تنها حاصل رشد یک سیستم نیست، بلکه سیستم‌های متعددی در درون و خارج از بدن در آن نقش دارند. حرکات و تأخیر در آن تنها به وسیله سیستم عصبی مرکزی یا پردازش شناختی کنترل نمی‌شود. اثر متقابل بین سیستم‌ها، یا به طور دقیق‌تر، اثر بین فرد، محیط و تکلیف موجب ظاهر شدن رفتارهای حرکتی (به طور طبیعی یا تاخیری) می‌شود. بنابراین حرکت حاصل خودسازمانی سیستم‌های بدن، ماهیت محیط و نیازهای تکلیف است (پاینه^۲ و ایساکس^۳، ایساکس^۴، ۲۰۱۷). بنابراین تمرکز درمان تشخیص محدودیتهای ارگانیسم و سپس تلاش برای رفع این محدودیتها از طریق دستکاری فردی، محیط و تکلیف است که در پژوهش حاضر بر آن تاکید شده است. همچنین براساس پژوهش (گلبارد^۵، به نقل از عبدالرحمن چاپاری، واعظ موسوی و کاشی، ۱۳۹۶)، نظریه زمینه‌گرایی رشدی^۶ (نظریه زمینه محیطی) توجه بیشتری را به تاثیرات محیط و زمینه محیطی بر رشد شخص معطوف می‌داند (عبدالرحمن چاپاری، واعظ موسوی و کاشی، ۱۳۹۶). و با توجه به مداخله پژوهش حاضر هم محدودیتهای افراد در نظر گرفته شده است هم با توجه به جامع بودن بسته طراحی شده سعی در غنی‌سازی محیط و کاربردی بودن تکالیف شده است. بنابراین از نتایج به دست آمده پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که بسته مداخلات عصب - روانشناختی کودک محور (مهارت‌های زبانی، شناختی،

1. Dynamic system theory
2. Payne
3. Isaacs
4. Gabbard
5. Developmental contextualism

منابع

- تکامل حرکت ظریف در کودکان ۱-۳ ساله مبتلا به سلیاک، فصلنامه مراقبت مبتنی بر شواهد، ۵(۱۶)، ۹۰-۷۷.
- جهادیان سروستانی، ه. و شفیع‌نیا، پ. (۱۳۹۰). اعتباریابی، رواسازی و هنجاریابی حرکات درشت و ظریف آزمون دنور II در کودکان ۳-۶ ساله شهر اهواز، مجله رفتار حرکتی و روانشناسی ورزشی، شماره ۹، ۹۶-۸۳.
- خلجی، م.، عقدایی، م. و واعظ موسوی، س. ک. (۱۳۹۵). تاثیر تمرینات عملکردی بر تعداد واحدهای حرکتی مرحله افزایش و کاهش شتاب دستی به اشیا با اشکال و اندازه‌های متفاوت در کودکان با سندرم داون شش ساله، رفتار حرکتی، ۸(۲۶)، ۱۵۲-۱۴۰.
- رضاییان، ا.، نیک نژاد جلالی، آ. و مظلوم، س. ر. (۱۳۹۲). بررسی تاثیر بسته مراقبتی مبتنی بر شواهد بر تکامل مهارت‌های حرکتی عمومی شیرخواران ساکن در شیرخوارگاه. فصلنامه مراقبت مبتنی بر شواهد، ۳(۸)، ۸۰-۶۹.
- دالوند، ح.، دهقان، ل.، شمس‌الدینی، ع.، جغتایی، م. ت.، سازمند، ع. ح. و فیضی، آ. (۱۳۸۷). هنجاریابی مقیاس رشدی - حرکتی پی‌بادی (PDMS) در دانش‌آموزان پایه اول ابتدایی شهر تهران، مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان ۷(۲)، ۱۴۴-۱۳۷.
- احمدی، س.، همتی علمدارلو، ق.، شجاعی، س. (۱۳۹۶). اثربخشی مداخله درمان رشدی عصبی بر مهارت‌های حرکتی و فعالیت‌های زندگی روزمره کودکان پیش‌دبستانی با نشانگان داون، فصلنامه مددکاری اجتماعی، ۴(۵)، ۴۸-۴۰.
- اصغری نکاح، س. م. (۱۳۸۶). ضرورت و جایگاه مداخله زودهنگام و آموزش پیش‌دبستانی برای کودکان دارای نیازهای ویژه، نشریه تعلیم و تربیت استثنایی، ۷۴، ۱۱-۳.
- بهادری خسروشاهی، ج. (۱۳۹۶). بررسی تاثیر تمرین‌های ادراکی - حرکتی بر مهارت‌های حرکتی درشت و ظریف دانش‌آموزان ابتدایی مبتلا به فلج مغزی، فصلنامه علمی - پژوهشی عصب روانشناسی، ۳(۲)، ۴۰-۲۵.
- پسند، فاطمه؛ خلجی، حسن؛ کاظم نژاد، انوشیروان و عرب عامری، الهه. (۱۳۸۷). اعتباریابی، رواسازی و هنجاریابی حرکات درشت و ظریف آزمون دنور ۲ در کودکان ۳-۶ ساله شهرستان شیراز، حرکت (نشریه علمی- پژوهشی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران)، ۳۸(۱)، ۴۷-۲۸.
- جعفری، س. ع.، رضائیان، ا.، غائیی، ا.، بیرقی طوسی، م.، مظلوم، س. ر.، رضائی عسگریه، م. (۱۳۹۴). تاثیر برنامه تحریک تکاملی بر سن

- سالار فرامرزی و همکاران: تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب- روانشناختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی دهقان، ن.، فرامرزی، س.، نادی، م.ع. و عارفی، م.
- عباسخانیان، ع.، عزیزی، س.، شاهرخ، ش. و اسدی، م. (۱۳۸۶). غربالگری اختلالات تکاملی کودکان مهدکودک‌های شهر ساری در سال ۱۳۸۵). مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۱۷(۵۹)، ۷۵-۶۹.
- کوثریان، م.، وحیدشاهی، ک.، شفاعت، ع. ب.، عباسخانیان، ع.، عزیزی، س.، شاهرخ، ش. و اسدی، م. (۱۳۸۶). غربالگری اختلالات تکاملی کودکان مهدکودک‌های شهر ساری در سال ۱۳۸۵). مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۱۷(۵۹)، ۷۵-۶۹.
- مغیثی، ع. (۱۳۷۸). بررسی روند تکامل کودکان ۰ تا ۲ ساله شهر شیراز، رساله دکتری رشته بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز.
- نظری، ا. و فرامرزی، س. (۱۳۹۶). تاثیر مداخلات بهنگام بازی محور بر رشد روانی-حرکتی کودکان با اختلال طیف اتیسم، رشد و یادگیری حرکتی-ورزشی، ۲۹(۲)، ۳۱۸-۳۰۳.
- نوری، ف. و افروز، غ. ع. (۱۳۸۹). اثرات آموزش اولیه تحولی خانواده محور، بر رشد حرکتی کودکان دارای نشانگان داون از تولد تا ۲۴ ماهگی، مجله روانشناسی و علوم تربیتی، ۳۸(۴)، ۲۶-۷.
- وامقی، ر.، امیرعلی اکبری، ص.، ساجدی، فی.، سجادی، ح.، علوی مجده، ح. و حاجی-قاسمعلی، س. (۱۳۹۴). مقایسه استرس و حمایت درک شده مادران کودکان ۶ تا ۱۸ ماهه با تاخیر تکاملی و تکامل طبیعی. مجله دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران (حیات)، ۳(۲۱)، ۸۷-۷۴.
- سلیمانی، ف.، ساجدی، ف.، امیرعلی اکبری، ص. (۱۳۹۳). تاخیر تکاملی کودکان و عوامل مرتبط با آن، نشریه علمی پژوهشی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شهید بهشتی، ۲۴(۸۵)، شماره ۸۵، ۷۰-۶۱.
- شاهمیوه اصفهانی، ا.، حیدری، ط.، عابدی، ا. و توکل‌نیا، م. (۱۳۹۲). تاثیر بازی‌های گروهی بر رشد مهارت‌های روانی حرکتی پسران پیش‌دبستانی کم‌توان ذهنی. فصلنامه افراد استثنایی، ۱۰(۳)، ۱۴۳-۱۳۰.
- عباسی کرقند، ز. و ابراهیم‌پور، م. (۱۳۹۶). تاثیر آموزش مهارت‌های ادراکی-حرکتی بر توانایی‌های حرکتی ظرفی کودکان اتیسم، تعلیم و تربیت استثنایی، ۱۷(۴)، ۴۰-۳۱.
- عبدالرحمن چاپاری، ش.، واعظ موسوی، س. م. ک. و کاشی، ع. (۱۳۹۶). مقایسه مداخله‌های مربی محور و والدین محور بر رشد حرکتی کودکان با اختلال هماهنگی رشدی. رشد و یادگیری حرکتی - ورزشی، ۹(۴)، ۲۳۸-۲۲۸.

آموزان دبستانی عقب‌مانده ذهنی آموزش-
پذیر، پژوهش در علوم توانبخشی، ۸(۴)، ۱-۱۰.

Ameratunga, D., Johnston, L., & Burns, Y. (2004). Goal-directed upper limb movements by children with and without DCD: a window into perceptuo-motor dysfunction?. *Physiotherapy Research International*, 9(1), 1-12.

Apache, R. G. (2005). Activity-based intervention in motor skill development. *Perceptual and motor skills*, 100(3_suppl), 1011-1020.

Baranek, G. T. (2002). Efficacy of sensory and motor interventions for children with autism. *Journal of autism and developmental disorders*, 32(5), 397-422.

Bryant, G. M., Davies, K. J., & Newcombe, R. G. (1976). Standardisation of the Denver developmental screening test for Cardiff children. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 21(3), 353-364.

Chen, C. J., Li, I. C., & Chien, L. Y. (2003). Developmental status among 3 to 5-year-old preschool children in three kindergartens in the Peitou District of Taipei City. *The journal of nursing research: JNR*, 11(2), 73-81.

Duimazlar, N., Ozturk, Ç., Ural, B., & Karaagaoglu, E. (1998). Turkish children's performance on Denver II: effect of sex and mother's education. *Developmental*

یارمحمدیان، ا. و شفیعی علویجه، ف. (۱۳۹۱).

اثربخشی درمان توانبخشی روانی-حرکتی

بر بهبود مهارت‌های روانی-حرکتی دانش-

Medicine & Child Neurology, 40(6), 411-416.

Frankenburg, W. K., Camp, B. W., Van Natta, P. A., Demersseman, J. A., & Voorhees, S. F. (1971). Reliability and stability of the Denver developmental screening test. *Child Development*, 1315-1325.

Guralnick, M. J. (1991). The next decade of research on the effectiveness of early intervention. *Exceptional children*, 58(2), 174-183.

Holloway, I., & Todres, L. (2003). The status of method: flexibility, consistency and coherence. *Qualitative research*, 3(3), 345-357.

King, N., & Horrocks, C. (2010). *Interviews in qualitative research*. Sage.

Letts, L., & Bosch, J. (2005). Measuring occupational performance in basic activities of daily living. *Measuring occupational performance: Supporting best practice in occupational therapy*.

Morton C. The effect of a group motor skills programme on the participation and movement ability of children with Developmental Coordination Disorder (Master's thesis, University College Dublin. School of Public Health,

سالار فرامرزی و همکاران: تاثیر بسته مداخلات بهنگام عصب- روانشناختی بر عملکرد حرکتی کودکان با تأخیر رشدی

Physiotherapy and Population Science).

Nutbrown, C. (2011). *Key concepts in early childhood education and care*. Sage.

Oeda, R., (1978). "Standardization of the Denver developmental screening test on Tokyo children". *Dev. Med. Child. Neurol*, Vol. 20.

Paterson, J., Iusitini, L., & Gao, W. (2011). Child developmental assessment at two-years of age: Data from the Pacific Islands Families Study. *Pac. Health Dialog*, 17, 51-63.

Payne, V. G., & Isaacs, L. D. (2017). *Human motor development: A lifespan approach*. Routledge.

Sajaniemi, N., Mäkelä, J., Salokorpi, T., Von Wendt, L., Hämäläinen, T., & Hakamies-Blomqvist, L. (2001). Cognitive performance and attachment patterns at four years of age in extremely low birth weight infants after early intervention. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 10(2), 122-129.

Shelden, M L., & Rush, D. D. (2001). The ten myths about providing early intervention services in natural environments. *Infants & Young Children*, 14(1), 1-13.

Torabi, F., Amir Ali Akbari, S., Amiri, S., Soleimani, F., & Alavi Majd, H. (2012). Correlation between high-risk pregnancy and developmental delay in children aged 4–60 months. *Libyan Journal of Medicine*, 7(1), 18811.

Soleimani F, Sajedi F, Akbari S. Developmental delay and related factors. *Advances in Nursing & Midwifery*. 2014;24(85):61-70.

Soleimani, F., Teymour, R., & Biglarian, A. (2013). Predicting developmental disorder in infants using an artificial neural network. *Acta Medica Iranica*, 51(6), 347-352.

Webster, R. I., Majnemer, A., Platt, R. W., & Shevell, M. I. (2005). Motor function at school age in children with a preschool diagnosis of developmental language impairment. *The Journal of Pediatrics*, 146(1), 80-85.

WHO Multicentre Growth Reference Study Group, & de Onis, M. (2006). WHO Motor Development Study: windows of achievement for six gross motor development milestones. *Acta Paediatrica*, 95, 86-95